

Forslag

til

Lov om ændringer i myndighedsloven.

Fremsat den 27. november 1956 af *justitsministeren*.

§ 1.

I lov nr. 277 af 30. juni 1922 om umyndighed og værgemål sker følgende ændringer:

Til § 6.

§ 6 affattes således:

„*Stk. 1.* For mindreårigt ægtebarn er forældrene i forening født værge. Dersom den ene af forældrene dør eller i henhold til § 12 ikke kan være værge eller bliver frataget værgemålet, er den anden alene født værge.

Stk. 2. Er forældremyndigheden tillagt den ene af forældrene, er denne alene født værge.

Stk. 3. Efter forældremyndighedens ophør kan det i tilfælde af forældrenes ophevelse af samlivet, deres separation eller skilsmisse bestemmes, at den ene af dem indtil videre skal være værge alene. Det samme gælder, når en af forældrene ved fraværelse, sygdom eller af anden grund er forhindret i at deltage i værgemålets udøvelse. Sådan bestemmelse bliver påny at ophæve, når de omstændigheder, der begrundede afgørelsen, ikke længere foreligger.“

Til § 17.

§ 17, stk. 3, affattes således:

„Bestemmelse om fratagelse af værgemål samt om, at værgemål for mindreårigt ægtebarn skal tilkomme den ene af forældrene, og om ophevelse af sådan bestemmelse træffes af skifteretten på det sted, hvor værgemålstilsynet føres, i København af Magistraten.“

Som ny § 50 a indføres efter § 50:

„*Stk. 1.* Når forældrene i forening er værge for mindreårigt ægtebarn, kan enhver af dem give den anden fuldmagt til i almindelighed eller med hensyn til nærmere bestemte anliggender at udøve værgemålet alene.

Stk. 2. Enhver af forældrene kan med virkning overfor trediemand modtage og kvittere for ydelser, der lovligt kan erlægges til en værge, medmindre den anden til vedkommende trediemand har anmeldt, at han ønsker at medvirke.

Stk. 3. Er den ene af forældrene ved fraværelse, sygdom eller af anden grund midlertidig forhindret i at deltage i en under værgemålet hørende afgørelse, som ikke uden ulempe kan opsættes, udøves bestemmelsesretten af den anden.“

Til § 51.

§ 51, stk. 2, affattes således:

„Udøves værgemål for mindreårigt ægtebarn af forældrene i forening, og er de uenige om en afgørelse, træffes denne af pupilaautoriteterne.“

§ 2.

Denne lov træder i kraft den 1. januar 1957.

Loven gælder ikke for Grønland.

Efter forhandling med det færøske hjemmestyre kan loven ved kgl. anordning sættes i kraft på Færøerne med de ændringer, som måtte findes hensigtsmæssige under hensyn til de særlige forhold på øerne.